

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Ad Mysticos Proloqvivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

AD MYSTICOS
PROLOQVIVM.

Faciendi plures Libros nullus est finis, sapienter inquit Ecclesiastes. Si enim [possumus alios ^b purgare, illuminare & perficere, dispositiue: quia sumus coadiutores Dei, qui solus hoc facit effectiue,] eorum autem qui purgandi, illuminandi, & perficiendi sunt, alij atq; alij indies exoriantur; quomodo in exercitatione mystica, utpotè occulta, & à communi hominum (etiam piorum) viuendi consuetudine, remota; instructionis & scriptionis, poterit esse finis? idq; vel ex eo maximè capite, quod mystica viuendi ratio, difficulter intelligatur, difficilius explicetur, difficillimè autem in praxin redigatur. Vndè oportet, ut ad facilem intelligentiam, dilucidam explicationem, & ad praxim promptam expeditionem, à compluribus varia, eaq; diuersis modis, & institutis dicantur; quo ita commodius auxilium consequantur, qui in diuinis coniunctionibus multifariè, & instrui debent & exerceri.

Atque huius rei gratia, & nos cogitauimus Dei auxilio (ad euitandos superfluos discursus, & confusam doctrinam, quæque speculationi magis, quam praxi deseruiat, aut ne prodeat opus mancum, quodue de vno, aut altero tantum, & non de omnibus, & singulis statibus huius vitæ pertractet) breuiter, & dilucidè omnia, & singula in Theologia mystica vsitata, ad proprios sta-

):(): (3 tus

PROLOQVIVM.

tus practicos ordinatè disponere: ita vt Myfticorum nemo in incertum currat, aut pugnet, quafi aërem verberans; multis, aut anxietatibus inuolutus, aut dubijs vagus, & quafi profugus super terram; nesciens illum, qui & intus, & foris adftat, atque ingredientibus, & egredientibus pascua largitur.

[Si quis ergò horum quæ dicuntur ^a cupit adipisci notitiam, amet; amor enim hic vbique loquitur: alioqui frustra ad audiendum, legendumue carmen amoris, qui non amat accedit; cum omninò capere non possit ignitum eloquium, pectus frigidum.] iam verò si pectus frigidum, & à mundi illecebris nondum depuratum, non capit ea, quæ sunt spiritus Dei; quid quæso capiet pectus verbosa scientia inflatum, quodque magis imperitè cum Eliu fastuosa eloquentia terreat, quam solida, & ad praxin conformi instructione ædificet? Undè & apud istiusmodi farinæ homines (cum quibus forsitan & sapientia ^b morietur, quibusue omnes homines tacebunt) si quid hodie ab alijs litteris demandetur: scriptionis inchoatio est inuidia, continuatio dolor, finis odium.

Nos autem ad pias animas, (quibus ex gratia, & vocatione Dei datum est infractò animo terrenis cupiditatibus neglectis, conuersationem suam in cælo collocare) conatus nostros, & labores dirigimus: [istumque ^c Librum offero intuendum non Philosophis, non mundi sapientibus, non magnis Theologis infinitis quæstionibus implicatis; sed rudibus, & indo-

ctis,

^a Harph. Theol. Myfticus lib. 1 part. 2. cap. 96. ex S. Bernardo. ^b Iob. 2. ^c S. Bonau. in prol. de incendio amoris.

PROLOQVIVM.

ctis, magis Deum diligere, quam multa scire conantibus: non enim disputando, sed agendo sciatur ars amandi. Arbitror autem ea, quæ hic continentur, ab istis quæstionarijs, & in omni scientia summis, sed in amore Christi inferioribus, non posse intelligi; vndè nec eis scribere decreui; nisi postpositis, & oblitis cunctis, quæ ad mundum pertinent, solius conditoris inardescant desiderio mancipati.] & diligenti, ac sollicita cura, viam diuini amoris inquirant. [nisi enim *a* alicui curæ sit Dei sapientia, quæ ex diuinis libris hauritur, quomodo nobis curæ erit, illius in diuina scientia institutio.]

Et sanè si quis ex mysticis Scriptoribus, omnes, & singulos status, dispositiones, & operationes, practica methodo pertractare voluisset; [profecto nunquam *b* eo insanix, aut vanitatis prorupissemus, vt nos vel diligentius illo, vel diuinius (mystica) affectos putaremus; vel iisdem superuacaneo labore repetendis, frustra in eo poneremus orationem.] quia verò non [*c* omnia laudare possumus, nedum planè intelligere, alijsque tradere,] hinc quæcunque, Deo fauente, exponimus, sub collecta, & quod maximè spectandum est, ad praxin bene ordinata summa, præstamus. [rogo igitur, quod magis pensetur *d* intentio scribentis, quam opus, magis dictorum sensus, quam sermo incultus, magis veritas, quam sermonum venustas: magis exercitatio affectus, quam eruditio intellectus; quod vt fiat non est harum speculationum progressus perfunctoriè transcurrendus, sed

a S. Dion. de diu nom. cap. 2. *b* S. Dion. de diu. vap. 3. *c* de Eccl. Hier. cap. 3. S. Bonas.
299. ment. in Prolog.

PROLOQVIVM.

sed morosissimè ruminandus.] quum autem [beatam ^a vitam facilius sit consequi, quam enarrare;] [tractaturus materiam, qua nulla sublimior ^b est, nulla diuinior; sed nec vlla quæri difficilior, sicut nulla potest salubrior inueniri: vtpotè in qua nostræ felicitatis cardo figitur.] Precor Cœlestem Regem, vt in Lumine eius, videamus Lumen, quo ad iustitiam, virtutem, diuinumque amorem erudiantur multi,

a S. Bonau. Selis. cap. 3. b Gerson. in prolog. Theol. specul.

DE